

บทที่ ๓

การส่งเสริมการลงทุน อุตสาหกรรมแบตเตอรี่ของรัฐบาลในประเทศไทย

จากประสบการณ์ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งแบตเตอรี่อินเป็นต้นกำลังของเครื่องยนต์ต่าง ๆ ได้เกิดมาขาดแคลนขึ้น เป็นเหตุให้ยานยนต์ทั่วไปทั้งของราชการและประชาชนไม่สามารถจะเดินเครื่องได้ รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าการที่จะไม่ให้เกิดภาวะขาดแคลนแบตเตอรี่ในโอกาสต่อไปนั้น ประเทศไทยควรจะได้มีโรงงานผลิตแบตเตอรี่ขึ้นใช้เอง เพราะเป็นยุทธปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการส่งกำลังบำรุงกองทัพ ประกอบกับกองโรงงานแบตเตอรี่และสี สังกัดอยู่ในกรมอุทการเรือ กองทัพเรือก็ได้ดำเนินการค้นคว้าและประสบความสำเร็จในการผลิตแบตเตอรี่ออกมาแล้ว และขณะนั้นยังไม่มีบริษัทเอกชนประสงค์ที่จะตั้งโรงงานแบตเตอรี่ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้อนุมัติให้จัดตั้งโรงงานผลิตแบตเตอรี่ของรัฐบาลแบบทหารขึ้นที่ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้งโรงงานขององค์การแบตเตอรี่ในปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ กระทรวงกลาโหมได้สั่งให้โอนกองโรงงานแบตเตอรี่และสี กรมอุทการเรือมาสังกัดกรมโรงงานทหารขึ้นต่อสำนักปลัดกระทรวงกลาโหม และเปลี่ยนชื่อเสียใหม่เป็น โรงงานแบตเตอรี่น้ำ ต่อมากรมโรงงานทหารได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมการอุตสาหกรรมทหาร และโรงงานแบตเตอรี่น้ำได้เปลี่ยนฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจในปี พ.ศ. ๒๔๙๘ มีชื่อว่า องค์การแบตเตอรี่ หรือ อ.บ.ต.^๑

วัตถุประสงค์ ของการจัดตั้ง^๒

๑. จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อผลิตแบตเตอรี่ขึ้นในภายในประเทศ
๒. ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง หรือเนื่องกับอุตสาหกรรมผลิตแบตเตอรี่

^๑ กรมการอุตสาหกรรมทหาร "องค์การแบตเตอรี่" (กรุงเทพมหานคร : กรมการอุตสาหกรรมทหาร, ๒๕๒๐) หน้าที่ ๖๘

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้าที่ ๓

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้วนี้ ได้นำมากำหนดเป็นแนวทางดำเนินงานขององค์การ โดยมีหน้าที่ในการประกอบการอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์เครื่องยนต์ประเภทแบตเตอรี่ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นหน่วยราชการ หรือประชาชนทั่วไปในด้าน เศรษฐกิจของประเทศชาติบังเกิดผลดีในการครองชีพของเอกชน ตลอดจนการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมประเภทนี้ ทำให้หน่วยราชการทั้งหลายและประชาชนทั่วไปได้มีพลังงานแบตเตอรี่ใช้กันในยามปกติ และยามสงคราม

ในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต ทั้งรถยนต์และจักรยานยนต์ นับว่าเป็นพาหนะที่จะทวีความสำคัญ และเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาประเทศยิ่งขึ้น เพราะจะเป็นปัจจัยในด้านการขนส่งสินค้าและคมนาคม ที่จะมีความต้องการเร่งด่วนขึ้นเรื่อยๆ

ในภาคพื้นเอเชียนี้ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้มีปริมาณการใช้รถยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้มีเหตุผลเนื่องมาจากว่า^๑

๑. รายได้ของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น และประชาชนมีความสามารถที่จะแสวงหารถยนต์และจักรยานยนต์ มาใช้ได้มากขึ้นตามฐานะของแต่ละบุคคล
๒. ประเทศไทยมีฐานะทางด้านเงินตราต่างประเทศมั่นคงขึ้น ทำให้การนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของรถยนต์ และจักรยานยนต์ เข้ามาในประเทศ จึงได้เป็นไปอย่างเสรีไม่มีการจำกัดใช้เงินตรา หรือชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของรถยนต์และจักรยานยนต์ที่จะนำเข้า
๓. ระบบการขนส่งสาธารณะยังไม่อำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับความต้องการ ทำให้บุคคล บริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรม และองค์การต่าง ๆ เกิดความจำเป็นที่จะต้องจัดหาพาหนะรถยนต์ หรือมอเตอร์จักรยานยนต์มาใช้เป็นพาหนะเพื่อความสะดวกของตน
๔. ในการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน รัฐบาลได้เน้นหนักไปในการสร้างถนน หรือทางหลวงมากกว่าสร้างทางรถไฟหรือรถราง

^๑ จรัล อินทรังษี, โรงงาน ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๔ กย. ๒๕๑๒, หน้า ๘

๕. ในการเร่งรัดพัฒนาท้องถิ่นหรือชนบทนั้น ย่อมทำให้มีการติดต่อขนส่งมากขึ้นทั้งในด้านการขนส่งสินค้า จากนครหลวง หรือจากโรงงานอุตสาหกรรม ไปสู่ชนบท และการนำทรัพยากรหรือวัตถุดิบจากแหล่งผลิตท้องถิ่น เข้าสู่ตลาดในนครหลวง หรือย่านโรงงานอุตสาหกรรม ในการนี้ทั้งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ จึงมีบทบาทมหาศาลในการพัฒนาประเทศ

เนื่องจากผลของการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยทำให้อุตสาหกรรมแบตเตอรี่ซึ่งเป็นชิ้นส่วนประกอบสำคัญของรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเจริญก้าวหน้าขึ้น ซึ่งเดิมมีผู้ผลิตรายเดียว คือ องค์การแบตเตอรี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลไม่สามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการของตลาดภายในประเทศ จึงจำเป็นต้องสั่งซื้อเข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้มีส่วนตัวกลางชำระเงินในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นปีแรกที่มีบริษัทเอกชน ๒ รายได้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ และเวลาต่อมา รัฐบาลก็ได้ประกาศนโยบายที่มีเงื่อนไขของอุตสาหกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ซึ่งมีผลต่ออุตสาหกรรมแบตเตอรี่ ดังนี้

นโยบายที่มีเงื่อนไข ของอุตสาหกรรมรถยนต์

๑. ส่วนประกอบรถยนต์ซึ่งดำเนินการอยู่แล้ว และที่จะเปิดดำเนินการต่อไปจำเป็นต้องใช้ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ซึ่งผลิตในประเทศไทย เป็นมูลค่าอย่างน้อยประมาณร้อยละ ๒๕ ของมูลค่ารวม ของวัสดุส่วนประกอบทั้งหมด และสำหรับรถยนต์บรรทุก และรถยนต์โดยสารนั้น มูลค่าประมาณร้อยละ ๒๕ ดังนั้นจึงต้องไม่รวมมูลค่าของส่วนที่เป็นตัวถังอยู่ด้วย

๒. ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในข้อ ๒.๑ กระทรวงอุตสาหกรรมอาจประกาศให้โรงงานประกอบรถยนต์ใช้ส่วนประกอบ และอุปกรณ์นั้น ๆ ในปริมาณที่เพียงพอและมีมาตรฐานซึ่งทางราชการรับรอง

และต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไขนโยบายอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๒๑ ดังนี้

ให้โรงงานประกอบรถยนต์ ซึ่งดำเนินการอยู่แล้วเพิ่มการใช้ส่วนประกอบ อุปกรณ์ที่ผลิตได้ในประเทศจากร้อยละ ๒๕ เป็นอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ของวัตถุดิบประกอบทั้งหมด ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ประกาศกระทรวง เรื่องนโยบายอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ มีผลใช้บังคับและให้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ค่อยๆ ตั้งแต่สิ้นปีที่ ๓ ปีที่ ๔ ปีที่ ๕ ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์กำหนด

นโยบายที่มีเงื่อนไข ของอุตสาหกรรมจักรยานยนต์

๑. ให้โรงงานประกอบจักรยานยนต์ที่ดำเนินการอยู่แล้วใช้ส่วนประกอบและ อุปกรณ์ที่ผลิตได้ในประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของมูลค่ารวมของวัตถุดิบประกอบทั้งหมด และให้เพิ่มขึ้นเป็นมูลค่าอย่างน้อยร้อยละ ๗๐ ภายในกำหนดเวลา ๒ ปี
๒. โรงงานที่จะตั้งใหม่หรือขยาย จะต้องใช้ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ที่ผลิตได้ในประเทศมีมูลค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของมูลค่ารวมของวัตถุดิบประกอบทั้งหมดตั้งแต่ เริ่มประกอบกิจการ

ผลของนโยบายที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศใช้กับอุตสาหกรรมรถยนต์ และอุตสาหกรรมจักรยานยนต์ ที่ต้องใช้ส่วนประกอบภายในประเทศนั้น แบตเตอรี่ก็เป็น ส่วนประกอบชิ้นหนึ่งที่อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ และรถจักรยานยนต์จะต้องใช้แบตเตอรี่ที่ประกอบภายในประเทศด้วย จึงมีผลทำให้บริษัท เอกชนสนใจ เข้ามาลงทุนใน อุตสาหกรรมแบตเตอรี่อีกจำนวนมาก เมื่อนับรวมทั้งหมด ในปัจจุบันมีผู้ทำการผลิตแบตเตอรี่ทั้งหมด ๗ แห่งด้วยกัน

การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ในประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม (Board of Investment) ได้ตั้งขึ้นตามบทบัญญัติการส่งเสริมการลงทุนในปี พ.ศ. ๒๔๙๗ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม โดยพิจารณาอนุญาตการขอบัตรส่งเสริมแก่ผู้ลงทุน ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จุดมุ่งหมายสำคัญของคณะกรรมการส่งเสริม

การลงทุนก็คือ "การสร้างเสริมให้มีการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ"

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้แบ่งความสำคัญของอุตสาหกรรม เป็น ๓ ประเภท ดังนี้คือ^๑

๑. ประเภท ก. เป็นอุตสาหกรรมที่จำเป็น และสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ได้รับยกเว้นภาษีขาเข้า และภาษีธุรกิจทั้งหมดในการนำวัตถุดิบเข้ามาผลิต ตัวอย่างของอุตสาหกรรมประเภทนี้ เช่น อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันพืช, อุตสาหกรรมเคมี, อุตสาหกรรมหลอมเหล็ก, อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วน และอุปกรณ์ของยานยนต์ เป็นต้น

๒. ประเภท ข. เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญรองลงไปจากประเภท ก. ได้รับการยกเว้นภาษี เพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในการส่งวัตถุดิบเข้า อุตสาหกรรมประเภทนี้อาจใช้เครื่องจักรกลเท่ากับประเภท ก. แต่จะใช้วัตถุดิบภายในประเทศน้อยกว่าประเภท ก.

๓. ประเภท ค. เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่จัดอยู่ใน ๒ ประเภทข้างต้น มีความสำคัญน้อยกว่าและใช้เครื่องมือ เครื่องจักรน้อยกว่า ๒ ประเภทข้างต้น อุตสาหกรรมประเภทนี้ได้รับยกเว้นภาษีเพียง $\frac{2}{3}$ ในการส่งวัตถุดิบเข้าประเทศ นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมบางชนิดที่จัดเข้าประเภทใดไม่ได้เลย เช่น อุตสาหกรรมผลิตนาฬิกาข้อมือ อุตสาหกรรมฟิล์ม เป็นต้น

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้จัดลำดับของอุตสาหกรรมแบบเตอรีไว้ในกิจการอุตสาหกรรมประเภท ก. ตามประกาศของกระทรวง ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๒ จึงนับได้ว่าประเทศไทยเริ่มการพัฒนาอุตสาหกรรมแบบเตอรีในต้นปี ๒๕๐๔ โดยได้รับการจัดลำดับเข้าเป็นอุตสาหกรรมประเภท ก. ดังกล่าวข้างต้น

เงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

^๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมสำนัก
นายกรัฐมนตรี

เมื่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นว่า ผู้ลงทุนที่ขอรับการส่งเสริมรายใดมีความเหมาะสม ก็จะอนุมัติและให้ส่งเสริมการลงทุน โดยจะกำหนดเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ มีรายละเอียดดังนี้คือ

๑. งดเก็บอากรขาเข้าสำหรับ เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการอุตสาหกรรมใน เมื่อ เริ่มประกอบอุตสาหกรรม หรือเมื่อขยายงานขนาดใหญ่ ทั้งนี้ไม่รวมถึงวัสดุก่อสร้างที่ผลิตหรือหาได้ในประเทศ เช่น ไม้, ซีเมนต์ เป็นต้น และไม่รวมถึง เครื่องจักรหรือชิ้นส่วนของ เครื่องจักรที่ส่งเข้ามาเปลี่ยนใหม่ (Replacement Machinery of parts) ซึ่งจะต้องเสียอากรขาเข้าตามปกติ

๒. ในกรณีผู้ประกอบการเป็นบริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ในระยะเวลาเริ่มกิจการจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อันเป็นผลผลิตจากงานอุตสาหกรรม ภายในระยะเวลา ๕ - ๘ ปี เป็นที่พึงเข้าใจว่า ผู้ถือหุ้นแต่ละคนจะต้องเสียภาษีเงินได้ตามปกติ สำหรับเงินปันผลจากงานอุตสาหกรรมที่เขาได้รับประโยชน์ ไม่มีกรยกเว้น

๓. งดอากรขาเข้า สำหรับชิ้นส่วนทุกชนิดที่จะนำมาจากต่างประเทศ เพื่อประกอบเป็นเวลา ๕ ปี เป็นที่พึงเข้าใจว่าการนำชิ้นส่วนเข้ามาเพื่อประกอบนั้น ไม่จำเป็นต้องนำเข้ามาทุกชิ้น ส่วนประกอบชิ้นใดหาได้ในประเทศไทยบริษัทจะไม่นำเข้ามาก็ได้ แต่จะใช้ส่วนประกอบนั้น ๆ ตามที่หาได้ในประเทศไทย

๔. อนุญาตให้ส่งเงินปันผล กำไร หรือดอกเบี้ย อันเกิดจากเงินทุน หรือเงินกู้ ที่ผู้ลงทุนส่งหรือนำเข้ามาในประเทศไทย หรือส่งเงินทุน ต้นเงินกู้ที่ส่งหรือนำเข้ามาในประเทศกลับออกไปได้เป็นเงินตราต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ก. การส่งกำไร หรือเงินปันผล เมื่อได้หักภาษีเงินได้หรือภาษีอื่นใดที่พึงเสีย พร้อมทั้งได้กันเงินสำรองต่าง ๆ ไว้แล้ว

ข. การส่งกำไรสุทธิ ซึ่งคำนวณว่าจะได้รับสำหรับระยะเวลา ๖ เดือนแรกของปี การเงินของกิจการที่ลงทุนได้ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของกำไรสุทธินั้น

ค. การส่งเงินไปชำระดอกเบี้ย หรือต้นเงินกู้ตามสัญญา

ง. การส่งเงินที่นำมาลงทุนกลับคืนเมื่อเลิกกิจการ หรือเมื่อแสดงให้เป็นที่พอใจว่ากิจการที่นำเงินมาลงทุนนั้น หมดความจำเป็นที่จะใช้ทุนนั้นในประเทศไทยอีกต่อไป

ทั้งนี้หากจำนวนเงินที่จะส่งออก เป็นจำนวนเงินคราวละมาก ๆ อาจให้เฉลี่ยส่งออกเป็นงวด ๆ เพื่อมิให้กระทบกระเทือนอัตราแลกเปลี่ยนเงิน

๕. อนุญาตให้ช่างฝีมือและผู้ชำนาญกิจการอุตสาหกรรมในจำนวนที่สมควร และจำเป็น เข้าประเทศได้ แม้ว่าจะเกินอัตราที่กำหนดควบคุมจำนวนคนเข้าเมือง แต่ให้เป็นที่พึงเข้าใจว่า โรงงานจะต้องพยายามใช้ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญกิจการอุตสาหกรรมคนไทยให้มากที่สุด และจะต้องใช้คนไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ นอกจากนี้จะต้องร่วมมือกับรัฐบาลไทยรับฝึกนักเรียนอาชีพตามที่ราชการขอร้องด้วย

๖. โดยปกติจะอนุญาตให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศได้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์ของ เศรษฐกิจของประเทศเท่านั้น จึงจะไม่อนุญาตให้ส่งออกไป

๗. โรงงานจะต้องพยายามใช้วัสดุและผลิตภัณฑ์ที่จะหาได้ในประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การให้หลักประกัน

เพื่อจะให้ผู้ลงทุนแน่ใจว่า เมื่อได้รับการส่งเสริมการลงทุน จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมแล้ว จะสามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ. รัฐจึงได้เสนอหลักประกัน และการคุ้มครองแก่อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ดังนี้

๑. รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม เป็นของรัฐ
๒. รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นมาใหม่ แข่งขันผู้ได้รับการส่งเสริม
๓. รัฐจะไม่ทำการผูกขาด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้
๔. รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้าน เศรษฐกิจสังคม

และความมั่นคงของประเทศ แต่จะไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควร

๕. ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไป ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจสังคม และความมั่นคงของประเทศ

๖. รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร โดยให้ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า และภาษีการค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า เป็นชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกัน และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรการคุ้มครอง

การให้ความคุ้มครองแก่อุตสาหกรรม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะพิจารณาให้ตามความเหมาะสม ดังนี้

๑. ในกรณีที่จำเป็น เพื่อให้ความคุ้มครองกิจการส่งเสริมคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษ สำหรับการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกันหรือทดแทนกันได้กับผู้ที่ได้รับการส่งเสริมผลิต หรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของราคารวมค่าประกันภัย และค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์นั้น ในกรณีที่ค่าธรรมเนียมพิเศษดังกล่าวไม่เพียงพอสำหรับการให้คุ้มครองกิจการของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้ที่ได้รับ การส่งเสริมผลิต หรือประกอบ เข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมการส่งออกไปนอกประเทศ และการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างดังประกาศของกระทรวงพาณิชย์

๒. ในกรณีที่ผู้รับการส่งเสริม ประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริม และร้องเรียนให้คณะกรรมการช่วยเหลือให้ประสานกรรมการมีอำนาจในการสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการ

การ องค์กรของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือต่อไป โดยมีได้เข้า

๓. ในกรณีที่โครงสร้าง อัตราหรือบริการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริม หรือที่ให้การส่งเสริมไปแล้วไม่ว่าจะมีผู้ร้อง เรียงขอให้คณะกรรมการช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

ภาษีอากร

แบตเตอรี่ที่ผลิตขึ้นในประเทศต้องใช้วัตถุดิบบางประเภทจากต่างประเทศ วัตถุดิบเหล่านี้ต้องเสียอากรขาเข้า ภาษีการค้าและภาษีสำรุงท้องที่ในอัตราต่าง ๆ ดังได้กล่าวไปแล้วในตารางที่ ๓

สำหรับแบตเตอรี่สำเร็จรูปที่นำ เข้าและส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตแบตเตอรี่ที่นำ เข้าต้องเสียภาษีอากร ดังตาราง

ตารางที่ ๓๖ ตารางพิกัดอัตราอากรขาเข้าและภาษีต่าง ๆ ของส่วนประกอบ

แบตเตอรี่และแบตเตอรี่

รายการ	อากรขาเข้า ร้อยละ	ภาษีการค้า ร้อยละ	ภาษีสำรุงท้องที่ ร้อยละ ของภาษีการค้า
แบตเตอรี่สำเร็จรูป	๘๐	๗	๑๐
ส่วนประกอบแบตเตอรี่- สำเร็จรูป	๘๐	๗	๑๐

ที่มา : กรมศุลกากร

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้แบตเตอร์ี่ เป็นสินค้าส่งออกรัฐบาลจึงกำหนดการชด-
เชยภาษีในการส่งออกให้กับผู้ผลิต ๒ ลักษณะคือ

ก. รัฐบาลจะชดเชยภาษีให้โดยคิดจากรัตถุติบที่ใช้ในการผลิตที่นำเข้ามา
จากต่างประเทศ

ข. รัฐบาลจะชดเชยภาษีแบบเหมาโดยคิดเป็นหม้อ หม้อละ ๒๕.๘๐ บาท
ผู้ผลิตมีสิทธิ์เลือกวิธีการชดเชยภาษีได้ด้วยตนเอง

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้อนุมัติให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรม
แบตเตอร์ี่เป็น ๒ ช่วง โดยในช่วงแรกในปี ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ซึ่งมีบริษัทผู้ผลิต ๓
รายที่ได้รับการส่งเสริม คือ

๑. บริษัท ยัวซ่า แบตเตอร์ี่ จำกัด
๒. บริษัท อี เอส บี ไทยแลนด์ จำกัด
๓. บริษัท เนชั่นแนลไทย จำกัด

หลังจากคณะกรรมการได้ระงับการให้ส่งเสริมไว้ระยะหนึ่งเป็นเวลานาน
ประมาณ ๕ ปี และได้เปิดให้การส่งเสริมใหม่อีกเมื่อปี ๒๕๑๑ โดยอนุมัติการลงทุน
อีก ๓ ราย คือ

๑. บริษัท สยาม อี เอส แบตเตอร์ี่ จำกัด
๒. บริษัท สยามแบตเตอร์ี่ อินดิสตรี จำกัด (เดิมชื่อ บริษัท สยามโบล-
เด็นท์แบตเตอร์ี่ อินดิสตรี จำกัด)

๓. บริษัท แอสโซซิเอทเตท แบตเตอร์ี่ แมนูแฟคเจอร์เรอร์ จำกัด

รวมทั้งสิ้น ๖ บริษัท แต่ปัจจุบันทำการผลิตอยู่ ๕ บริษัท เนื่องจากบริษัท
อี เอส บี ไทยแลนด์ จำกัด หยุดการผลิตแบตเตอร์ี่ชนิดน้ำ ผลิตเฉพาะถ่านไฟฉาย
ทั้งนี้เพราะไม่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่นได้

นอกจากนี้ยังมีโรงงานที่ไม่ได้รับการส่งเสริมอีก คือ องค์กรแบตเตอร์ี่
และบริษัท อนันต์ชัยแบตเตอร์ี่ โกเบ จำกัด ดังนั้นในอุตสาหกรรมแบตเตอร์ี่จึงประ-
กอบด้วยผู้ผลิตทั้งหมด ๗ ราย ซึ่งเป็นผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริม ๕ ราย และไม่ได้
รับการส่งเสริมอีก ๒ ราย

วัตถุประสงค์ของการส่งเสริม

เนื่องจากแบตเตอรี่เป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้เป็นส่วนประกอบสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ในระยะเวลา ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ปริมาณรถยนต์และรถจักรยานยนต์ภายในประเทศได้เพิ่มสูงมากขึ้น ทำให้ความต้องการแบตเตอรี่สูงขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากรถยนต์ และรถจักรยานยนต์แต่ละคันมีอายุการใช้งานมากกว่าการใช้งานของแบตเตอรี่ ทำให้รถยนต์และรถจักรยานยนต์แต่ละคันใช้แบตเตอรี่คันละหลายหม้อ เนื่องจากในระยะนั้นการผลิตแบตเตอรี่ภายในประเทศยังมีปริมาณน้อยมาก ซึ่งผลิตโดยองค์การแบตเตอรี่แห่งเดียว ทำให้มีการสั่งแบตเตอรี่เข้ามาจากต่างประเทศปีละเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้กับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ด้วยสาเหตุที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงอนุมัติให้ มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยปี พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยมีวัตถุประสงค์จะให้อุตสาหกรรมแบตเตอรี่เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการสั่งเข้า เพื่อลดปริมาณการสั่งเข้าแบตเตอรี่ของประเทศ

ในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๐ รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน โดยการกำหนดระบบการให้สิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสมสำหรับการจูงใจ ให้มีการลงทุนในกิจการที่รัฐให้ความสำคัญ และประสงค์จะส่งเสริมให้มีการคุ้มครองกิจการที่รัฐให้การส่งเสริมที่ทันต่อเหตุการณ์ และให้มีกลไกการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนของรัฐที่สามารถอำนวยความสะดวกและขจัดอุปสรรคในการลงทุน ซึ่งพอจะสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้^๑

๑. กิจการที่อยู่ภายใต้รับการส่งเสริม จะต้องเป็นกิจการสำคัญ และเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ และต้องเป็นกิจการขนาดใหญ่ กับมีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่าต้องเป็นโครงการที่มีความเหมาะสมกับทางเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี มีมาตรการควบคุมป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพ

^๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรี, หลักเกณฑ์ใช้ในการพิจารณารับคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน สิงหาคม ๒๕๒๑, หน้า ๑

สิ่งแวดล้อม โดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจจะกำหนดหลักประกันที่ผู้รับการลงทุนจะต้องมอบแก่สำนักงานส่งเสริมการลงทุน เพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้

๒. รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายสินค้าที่ผลิตจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็น และไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจนำของที่ผลิตได้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ที่เป็นชนิดเดียวกัน มีคุณภาพเดียวกันและมีปริมาณมากพอในประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่เสียอากรขาเข้าและภาษีการค้า นอกจากนั้นในกรณีที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เห็นว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษการนำเข้าไม่เพียงพอสำหรับให้ความคุ้มครองกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เข้ามาในราชอาณาจักรได้

๓. รัฐจะอนุญาตให้คนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการและคู่สมรสรวมทั้งบุคคลที่จะเข้ามาในประเทศเพื่อการศึกษาต่อทางอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน อยู่ในประเทศตามเวลาที่เห็นสมควร แม้ว่าจะเกินระยะเวลาให้อยู่ในประเทศ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

๔. เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีเงินได้ตลอดมาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล อนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ ๔ (เต็มร้อยละ ๒) ของรายได้จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ไม่รวมค่าประกันและค่าขนส่งนอกประเทศ ส่วนค่าแห่งกู๊ดวิลล์ และค่าลิขสิทธิ์ และสิทธิอื่น ๆ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้มีกำหนด ๕ ปี นับจากวันที่มีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

๕. หากขาดทุนในระหว่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีไปหักออกจากยอดกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดไม่เกิน ๕ ปี โดยหักในปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้

๖. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีอำนาจสั่งให้กรมศุลกากรส่งมอบ เครื่องจักร วัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นในการผลิต ซึ่งเป็นของที่นำเข้าประเทศพึงได้ รัยยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้าและ/หรือภาษีการค้าให้แก่ผู้ขอรับ และ/หรือผู้ ได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยถือเอาการค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ในประเทศ แทนการวางเงินประกันการชำระอากรขาเข้า และ/หรือภาษีการค้าได้

๗. ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ไม่ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า และ/หรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้น หรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไปโดยให้ได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้า และ/หรือ ภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรเพียงครั้งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับการยกเว้นเลยก็ได้

๘. ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จะได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้าและ ภาษีการค้า สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาเพื่อการผลิต ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของอัตรา ปกติที่กำหนดคราวละไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด แต่วัตถุดิบนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร ซึ่งมีความพิกัดเดียวกับ ชนิดที่จะนำ เข้าและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

การที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ขึ้นนี้ ถ้าจะพิจารณาว่า พระราชบัญญัตินี้จะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรม แบตเตอรีอย่างไรหรือไม่ อาจแยกออกพิจารณาได้ ๒ กรณีคือ

๑. การขอรับการส่งเสริมการลงทุนของบริษัทใหม่
๒. การขอรับการส่งเสริมการลงทุนของบริษัทเก่า

การขอรับการส่งเสริมการลงทุนของบริษัทใหม่

แม้ว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ให้สิทธิและประ- โยชน์ที่เหมาะสมสำหรับการจูงใจให้มีการลงทุนในกิจการต่าง ๆ ก็ตาม แต่สำหรับอุตสาหกรรม แบตเตอรีนั้นคงจะไม่มีนักลงทุนผู้ใดคิดจะตั้งโรงงานผลิตแบตเตอรี โดยการขอ รับการส่งเสริมการลงทุน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. ปัญหาทางด้านการผลิตของโรงงานที่จะขอตั้งใหม่ เนื่องจากในปัจจุบันอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ได้พัฒนาก้าวหน้าไปมาก บริษัทผู้ผลิตที่มีอยู่ภายในประเทศแทบทุกราย เป็นบริษัทขนาดใหญ่สามารถผลิตส่วนประกอบสำคัญต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตขึ้นใช้เองได้ภายในบริษัท โดยไม่ต้องอาศัยส่วนประกอบเหล่านั้น จากผู้ผลิตรายอื่น ๆ หรือจากต่างประเทศ ถ้าโรงงานที่จะขอตั้งใหม่จะตั้งขึ้นโดยเริ่มจากเป็นโรงงานขนาดเล็กก่อน ก็ย่อมจะต้องอาศัยส่วนประกอบที่สำคัญ ๆ จากผู้ผลิตรายอื่นหรือจากต่างประเทศซึ่งย่อมเป็นการไม่แน่นอนในการผลิต เพราะไม่ว่าเมื่อใดผู้ผลิตเหล่านั้นอาจจะไม่จำหน่ายส่วนประกอบเหล่านั้นให้โรงงานที่ตั้งใหม่ หรือถ้าหากโรงงานที่จะขอตั้งใหม่จะตั้งขึ้นโดยเป็นโรงงานขนาดใหญ่ที่มีการผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ขึ้นใช้เองภายในบริษัทก็คงจะเป็นการยาก เนื่องจากจำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะเห็นว่าจะมีอุปสรรคทางด้านเงินทุน

๒. ปัญหาทางด้านอุปสงค์และอุปทานภายในประเทศ จากการศึกษาอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ ความต้องการแบตเตอรี่ภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๑๕ - ๒๐ ต่อปี จะเห็นว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของความต้องการอยู่ในระดับไม่สูงนัก ประกอบกับผู้ผลิตเดิมแต่ละรายยังผลิตไม่เต็มกำลังการผลิต ถ้าหากว่าผู้ผลิตเดิมเพิ่มปริมาณการผลิตขึ้น ก็จะสามารถสนองความต้องการภายในประเทศได้ ดังนั้นจะเห็นว่าผู้ผลิตที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถทำการผลิตเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศได้อย่างพอเพียง

๓. ปัญหาทางด้านตลาด และการแข่งขัน เนื่องจากอุตสาหกรรมแบตเตอรี่เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการสิ้นเชิง ดังนั้นตลาดส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมแบตเตอรี่จึงเป็นตลาดภายในประเทศซึ่งนับว่าเป็นตลาดที่มีขอบเขตไม่กว้างนัก จึงทำให้มีการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตแต่ละรายเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นยังมีการแข่งขันจากร้านซ่อมแบตเตอรี่ต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากภายในประเทศซึ่งดำเนินการโดยการรับเปลี่ยนแผ่นธาตุให้แก่แบตเตอรี่ที่หมดอายุการใช้งานแล้ว จะเห็นว่าตลาดของอุตสาหกรรมแบตเตอรี่มีลักษณะการแข่งขันกันอย่างมาก หากว่าผู้ผลิตรายใหม่จะเข้ามาลงทุนทำการผลิตแล้วจะต้องแข่งขันทางด้านราคากับผู้ผลิตอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งผู้ผลิต

รายใหม่ที่ย่อมเสียเปรียบผู้ผลิตเก่าในเรื่องชื่อเสียงของแบตเตอรี่ ซึ่งแบตเตอรี่ที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นที่คุ้นเคยกับประชาชนทั่วไปแล้ว เช่น ยี่ห้อ บี. เอส, โกเบ, ยัวซ่า เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการแข่งขันจากร้านซ่อมแบตเตอรี่รายย่อย ๆ จะเห็นว่าเป็นการยากมากสำหรับผู้ผลิตรายใหม่ในการที่จะหาทำไรจากการผลิต และจำหน่ายแบตเตอรี่ในช่วงเวลาปัจจุบัน

การขอรับการส่งเสริมการลงทุนของบริษัท เก่า

กรณีของบริษัทที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันนั้น ปริมาณการผลิตสามารถทดแทนการสั่งเข้าได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ให้สิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ และ ๒๒๗ ซึ่งผลจากสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะได้รับเพิ่มขึ้นนี้อาจจูงใจให้ผู้ผลิตที่มีอยู่ในปัจจุบันขอรับการส่งเสริมการลงทุนทำการผลิตเพื่อการส่งออก แต่อย่างไรก็ดี ในการผลิตเพื่อส่ง เป็นสินค้าออกนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ไม่ถนัดนัก เพราะจะมีปัญหาในด้านต่าง ๆ หลาย ๆ ด้าน เช่น ปัญหาเรื่องต้นทุนในการผลิต ปริมาณการผลิต ปัญหาทางด้านการขนส่ง ปัญหาทางด้านการตลาด เป็นต้น เมื่อพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้แล้วจะเห็นว่า บริษัทที่พอจะขอรับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อผลิตแบตเตอรี่เป็นสินค้าออกได้นั้น คือ บริษัท ยัวซ่า ประเทศไทย จำกัด และบริษัท เนชั่นแนลไทย จำกัด

สาเหตุที่บริษัท ยัวซ่าแบตเตอรี่ ประเทศไทย จำกัด และบริษัท เนชั่นแนลไทย จำกัด ได้รับจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อนุญาตให้ลงทุนเพิ่มเติม เพื่อผลิตแบตเตอรี่เป็นสินค้าออกได้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก

๑. บริษัททั้งสองเป็นบริษัทสาขาของบริษัทแม่ ซึ่งอยู่ในประเทศญี่ปุ่น เป็นบริษัทซึ่งมีข่ายงานกว้างขวางมากครอบคลุมอยู่หลายประเทศ ซึ่งย่อมมีการวิจัยปัญหาทางด้านการตลาดของต่างประเทศ ดังนั้นทั้งสองบริษัทนี้อาจจะไม่มีปัญหาทางด้านตลาดในต่างประเทศหรืออาจจะมีน้อยมาก

๒. บริษัททั้งสองเป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่ มีปริมาณการผลิตและจำหน่ายสูง

ถ้าหากได้การส่งเสริมการลงทุนแล้ว เมื่อได้สิทธิและประโยชน์พิเศษต่าง ๆ เช่น ด้านภาษีการค้า หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น จะทำให้บริษัทมีกำไรเพิ่มขึ้น

๓. การเพิ่มปริมาณการผลิตจำเป็นต้องลงทุนเพิ่มขึ้น ต้องใช้เครื่องจักรเพิ่มขึ้น ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในการผลิตต้องเพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากบริษัททั้งสองมีบริษัทแม่ทำให้สามารถเพิ่มทุน เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญได้โดยง่าย อาจทำโดยการย้ายสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่มีอยู่ที่สาขาอื่น ๆ ในประเทศต่าง ๆ เข้ามาในประเทศไทย เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิต

จากสาเหตุดังกล่าวนี้มีผลทำให้บริษัท ยัวซ่าแบตเตอรี่ประเทศไทย จำกัด และบริษัท เนชั่นแนลไทย จำกัด ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้ทำการขยายกำลังการผลิตได้ในปี ๒๕๒๐ เพื่อทำการผลิตแบตเตอรี่เป็นสินค้าออกได้

ผลของการส่งเสริมการลงทุน

จากการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี ๒๕๐๕ ถึง ๒๕๐๖ และปี ๒๕๑๑ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ก็เพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ในช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ และปี ๒๕๑๑ เป็นช่วงที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ แต่ผู้ผลิตที่ได้การส่งเสริมยังไม่ได้เริ่มทำการผลิตในช่วงปีดังกล่าวทันที ทั้งนี้เพราะว่าผู้ผลิตเหล่านั้นจำเป็นต้องลงทุนในการสร้างโรงงาน และติดตั้งเครื่องมือ เครื่องจักรที่จะใช้ในการผลิต จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ปริมาณการนำเข้าแบตเตอรี่จึงเริ่มลดลงในระยะประมาณปี ๒๕๑๔ เป็นต้นมา ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ ๒๔ จะเห็นว่า การส่งเสริมอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ในช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ และปี ๒๕๑๑ นั้นเป็นสาเหตุทำให้การผลิตแบตเตอรี่ภายในประเทศขยายตัวมากขึ้น และสามารถทดแทนการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นทำให้ปริมาณการนำเข้าเริ่มลดลง ซึ่งจากตารางที่ ๒๔ นี้จะเห็นว่า ปริมาณการนำเข้าและมูลค่าการนำเข้าในช่วงปี ๒๕๑๖ - ๒๕๒๑ เริ่มลดลงสำหรับปริมาณการนำเข้าลดลงเกือบทุกปี ยกเว้นในปี ๒๕๑๔ ส่วนมูลค่าการนำเข้า

ลดลงทุกปี นอกจากในปี ๒๕๑๗ และ ๒๕๒๑ ในปี ๒๕๑๘ ปริมาณการนำเข้าลดลงเป็น
อัตราที่มากที่สุดคือ ลดลงจากปี ๒๕๑๗ ถึง ๗๔.๑๑ เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
ปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นของบริษัท สยามแบตเตอรี่ อินดัสตรี ซึ่งได้เปิดดำเนินการ
เมื่อปี ๒๕๑๗ จะเห็นได้ว่าผลของการส่งเสริมอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ สามารถทำให้
การผลิตแบตเตอรี่ภายในประเทศสามารถทดแทนการนำเข้าได้เป็นอย่างดี สามารถ
แสดงด้วยกราฟได้ดังนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Figure 6: The relationship between the number of fish and the number of fish per unit area

Number

190,000

180,000

170,000

160,000

150,000

140,000

130,000

120,000

110,000

100,000

90,000

80,000

70,000

60,000

50,000

40,000

30,000

20,000

10,000

0

2515

2517

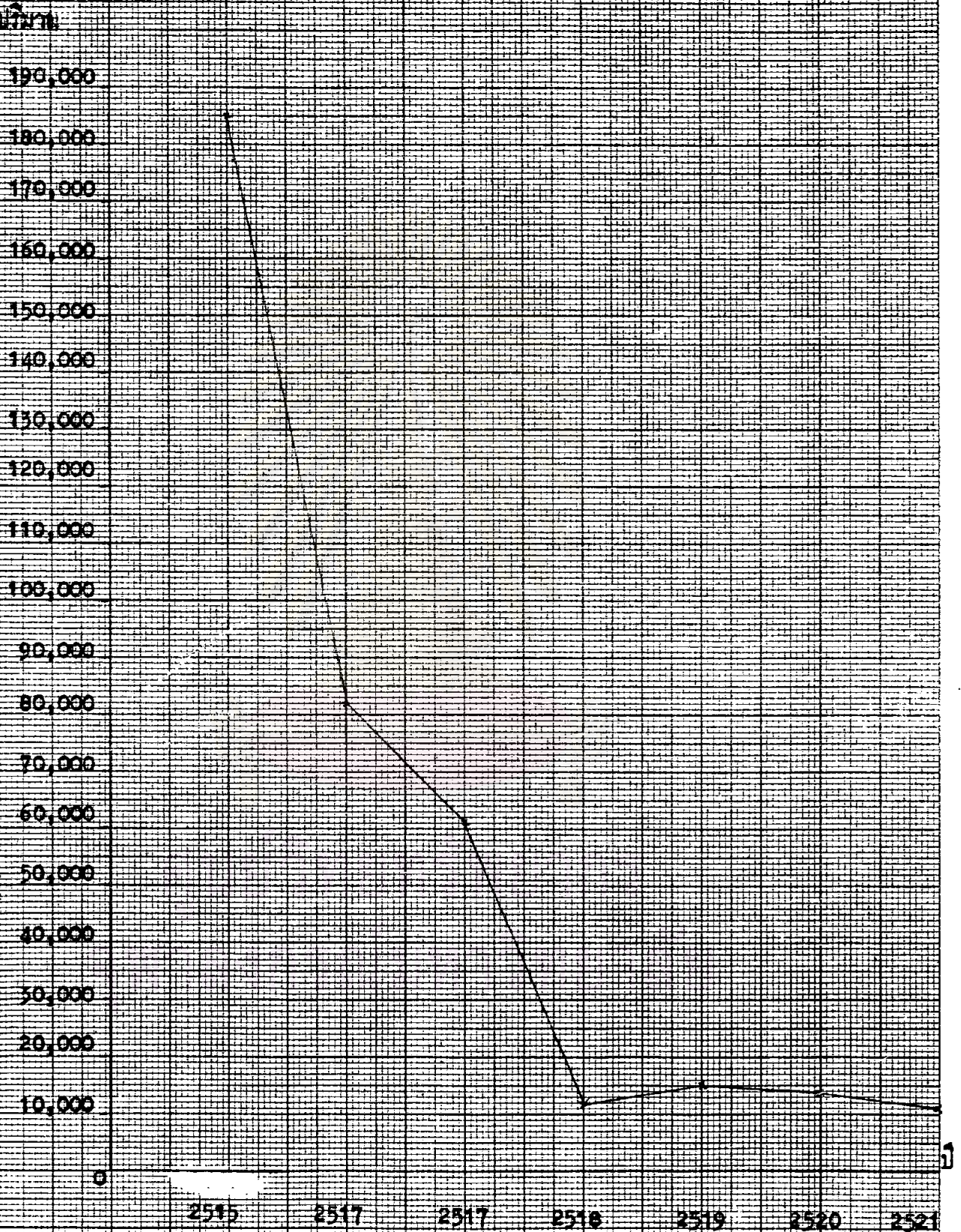
2517

2518

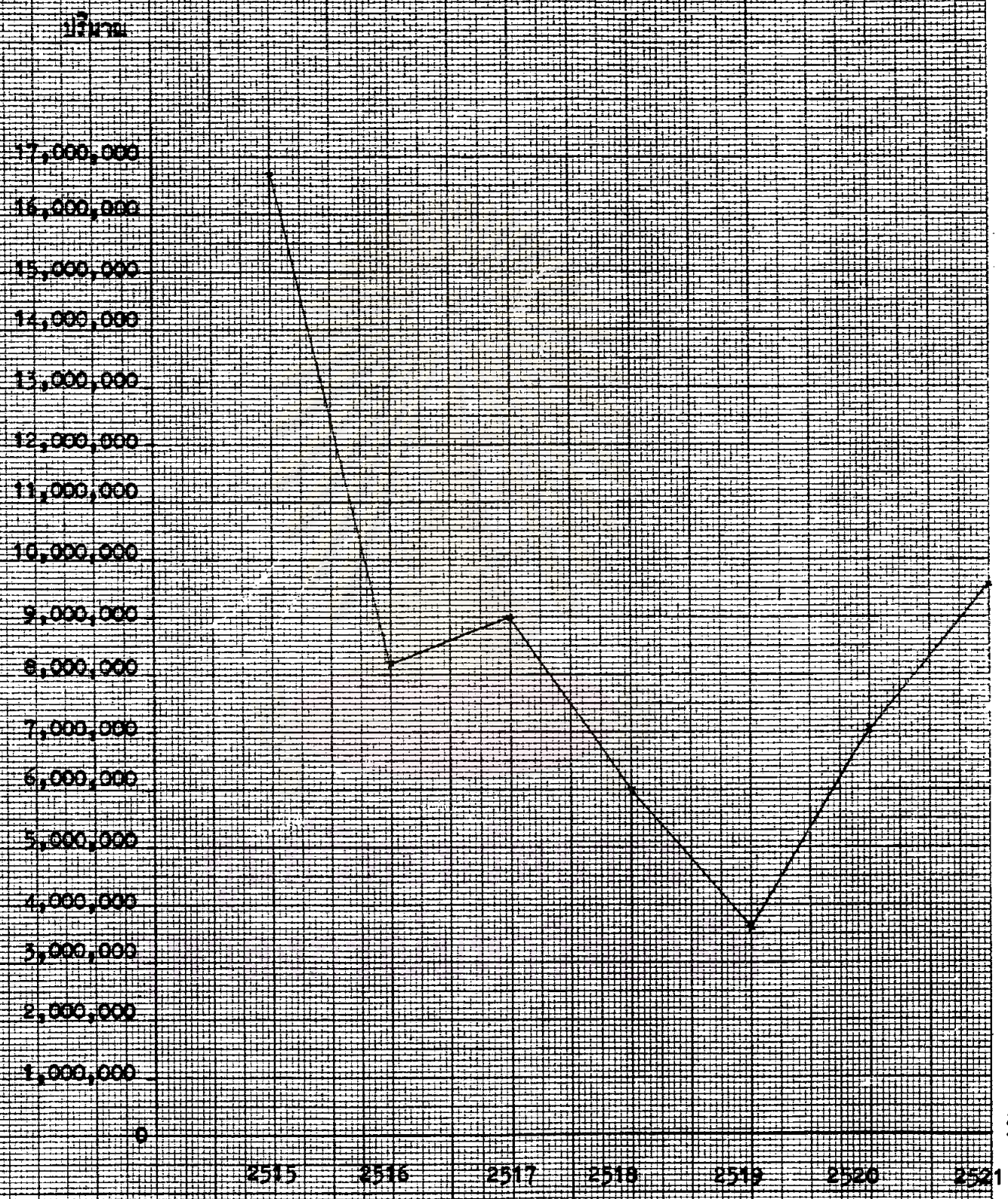
2519

2520

2521

ภาพที่ 7 การเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้ส่งออกสินค้าเกษตรของประเทศไทยระหว่างปี 2513 - 2521

สรุปผลของการส่งเสริม

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ' ปริมาณการนำเข้าแบตเตอรี่ในปี ๒๕๒๑ ลดลงจากปี ๒๕๑๕ ถึง ๕๓.๖๗ และมูลค่าการนำเข้าแบตเตอรี่ในปี ๒๕๒๑ ลดลงจากปี ๒๕๑๕ ประมาณ ๕๓.๑๓ ถึงแม้ว่า การลดลงของปริมาณการนำเข้าแบตเตอรี่ลดลงในสัดส่วนที่ไม่เท่ากันก็ตาม ทั้งนี้เนื่องมาจากปริมาณแบตเตอรี่ที่นำเข้าส่วนมากเป็นแบตเตอรี่ขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าสูงไม่ค่อยเป็นที่นิยมใช้ในประเทศไทย ผู้ผลิตคำนวณดูแล้วว่า ถ้าผลิตจำนวนน้อยต้นทุนก็จะสูงกว่าต่างประเทศ จึงได้มีการนำเข้ามีผลทำให้มูลค่าการนำเข้าลดลงในสัดส่วนที่ต่ำกว่าปริมาณการนำเข้า แต่อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่า การส่งเสริมอุตสาหกรรมแบตเตอรี่ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมเพื่อทดแทนการนำเข้าได้เป็นอย่างดี

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย